

Prædiken 2. s. e. Trin. 2020

I Faderens og Sønnens og Helligåndens navn. Amen.

Jeg vil bede jer rejse jer, og høre hvad evangelisten

Lukas skriver:

Store skarer fulgtes med Jesus, og han vendte sig om og sagde til dem: »Hvis nogen kommer til mig og ikke hader sin far og mor, hustru og børn, brødre og søstre, ja, sit eget liv, kan han ikke være min discipel.

Den, der ikke bærer sit kors og går i mit spor, kan ikke være min discipel. Hvis en af jer vil bygge et tårn, sætter han sig så ikke først ned og beregner udgifterne for at se, om han har råd til at gøre det færdigt? – for at man ikke skal se ham lægge en sokkel uden at kunne fuldføre det, så alle giver sig til at håne ham og siger: Den mand begyndte at bygge, men kunne ikke fuldføre det!

Eller hvilken konge vil drage i krig mod en anden konge uden først at have sat sig ned for at overveje, om han med ti tusind mand er stærk nok til at møde ham, der kommer imod ham med tyve tusind?

Hvis ikke, sender han udsendinge for at forhøre sig om fredsbetingerne, mens den anden endnu er langt borte.

Sådan kan ingen af jer være min discipel uden at give afkald på alt sit eget. Salt er en god ting; men hvis selv saltet mister sin kraft, hvordan skal det da blive salt igen? Det duer hverken til jord eller gødning; man smider det væk. Den, der har ører at høre med, skal høre!« Amen.

I dag sidder der to dåbsfamilier her på kirkebænkene, og I har taget jeres familie med, for at dele denne særlige dag med dem.

Og hvad skal vi så høre fra bibelen? En tekst hvor Jesus indleder med at sige, at hvis man skal være hans discipel, så skal man hade sine forældre, sine søskende, sin ægtefælle. Ja endda sit eget liv.

Man skal afskære sig fra alle relationer, samle sit kors op og følge ham.

Men hvad er vi uden vores relationer?

Uden dem er vi fattige og forarmede. Uden dem bliver livet småt og indskrumpet. Uden andre mennesker at dele livet med, er det alt for let at blive bitter, uden andre menneskers kærlighed og varme, er vi overladt til ensomheden.

Så hvorfor siger Jesus, som han gør? Det stemmer slet ikke overens med den måde vi ellers er vant til at tænke om Jesus – ham med de let spiselige budskaber om næstekærlighed og evigt liv.

Dette sted i Lukasevangeliet har gennem tiden voldt mange kvaler, og det letteste er på en eller anden måde, at forsøge at bortforklare det og sige – ”det var i virkeligheden slet ikke det Jesus mente”.

Men der står jo, hvad der står. Og skulle man være i tvivl, så skal man bare lidt længere hen i teksten, hvor Jesus virkelig skærer det ud i pap: ”Sådan kan ingen af jer være min discipel uden at give afkald på alt sit eget”.

Det udsagn er det ligesom svært at rokke ved. Det er i hvert fald ikke lunkent, men får det snarere til at løbe koldt ned af ryggen på en. Vi har ikke lyst til at lytte, til

det budskab det indeholder. For hvilke konsekvenser, vil det have for os, hver især?

Hvis vi vender tilbage til det med relationerne, så er der én ting, som jeg i hvert fald er 100 % sikker på, at denne evangelietekst IKKE betyder: Nemlig at vi i vore bestræbelser på at være Jesu disciple, skal lægge alle vore relationer øde.

For intet menneske kan komme til Gud og have en relation til Gud, uden at den relation først og fremmest går gennem medmennesket.

Vi er ikke sat i verden, for at vi skal hade livet, og alt hvad livet fører med sig. Livet er givet os af den gode Gud selv, ham der er selve livets ophav, ham som i dåben kalder os sine børn, og gennem sin Søn skænker os del i sit Rige.

Livet er en gave, der er givet os af nåde – det er GRATIS – koster os intet, udover i sidste ende livet selv, selvfølgelig.

Det er det paradoksale: At fra det øjeblik vi fødes og kommer til verden, er der i hvert fald mindst en ting der er sikkert: En dag skal vi forlade verden igen, en dag er livet slut for os, eller sagt på salmesprog: Tænk at livet koster livet – det har altid samme pris.

Og den erkendelse skulle meget gerne gøre os i stand til at bruge vort liv her på jorden så godt som muligt. Om det bliver et langt liv eller et kort liv ved vi ikke, det er ikke op til os at afgøre, men vi kan i hvert fald selv være med til at bestemme, hvad det skal bruges på.

Og her er Jesu advarsel til os, at vi ikke kun skal bruge det på os selv og dem der står os nær.

Vore relationer til dem der står os nærmest, må ikke skygge for relationen til Gud. For det er den eneste relation, vi ikke kan leve uden.

Afskærer vi os fra relationen til Gud, afskærer vi os fra selve livets ophav – så kapper vi roden, og så visner livet, og alle de andre relationer for os.

At være Jesu discipel er at være noget for sine medmennesker. Det er at se ud over sine egne behov og lyster, det er at forstå, at med livets gave følger også en livets opgave; en opgave som det har personlige omkostninger at tage på sig. Men endnu flere omkostninger IKKE at tage på sig.

Derved ikke sagt, at vi ikke også må dyrke det nære: Vores familie og venner, dem der tæt på os, og som vi uden problemer rækker ud til. Det må vi, og det skal vi, men det er bare ikke nok. Vi må også investere os selv

ud over det, der er let og ubesværet for os. Vi må give os selv fuldt og helt, også selvom det koster.

Det er jo kernen i Jesu næstekærlighedsbud: ”Du skal elske din næste som dig selv.”

Og altså ikke kun dem det falder dig let at elske – nej også dem det falder dig vanskeligt at holde af, dem der kræver det urimelige af dig, dem som ingen andre holder af.

Det er den vanskelige opgave vi får pålagt, det er efterfølgelsens pris, det er livet, der koster livet.

Det er det budskab, vi dybest set ikke har lyst til at høre, men som vi må og skal høre, koste hvad det vil, for vi har simpelthen ikke råd til andet.

”Den der ører at høre med, skal høre!” slutter Jesus da også sin svada, og det er ikke ment som en advarsel eller en trussel, nej jeg tror først og fremmest det er

ment som et dybfølt ønske om, at vi mennesker må vågne op, og bruge det liv vi har fået givet – ikke til at pille i vores egen navle, men til at være til nytte, og til gavn og glæde for andre mennesker.

Så at vi, den dag at prisen skal betales, og vi ikke længere skal være en del af livet, kan lukke vore øjne i tro og håb på, at relationen til Gud stadig eksisterer. Relationen til den Gud, som betalte den højeste pris af alle.

At livet koster livet – det ved vi, og det kan der ikke laves om på.

Men med Jesu død og opstandelse for os, koster livet ikke længere døden. Det skal vi huske, når vi møder denne søndags evangelium. At det ikke kun handler om *hvad* vi kaldes til, men også om *hvem* det er, der kalder.

Ham der kræver afkald og efterfølgelse af os, er ingen anden end ham, der døde for vores skyld, af kærlighed

til menneskene. Ham der kalder os til sig, er ham der elskede helt derud, hvor kærligheden betyder selvopofrelse og selvopgivelse – men også opstandelse.

Det budskab kan vi ikke høre for tit, heller ikke selvom det er hårde ord, og vi kan have lyst til at holde os for ørerne. Det budskab vil vi holde gudstjeneste på, i relationen til Gud og til hinanden. Amen.

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud

Fader Søn og Helligånd.

Du som var, er og bliver en sand treenig Gud

højlovet fra første begyndelse,

nu og i al evighed. Amen.

Hellige Gud, himmelske far.

Tak fordi du kalder os ud af vores magelighed. Skænk os modet til at give afkald på vort eget, så vi kan være til glæde og gavn for andre.

Vi beder dig: Vær os nær, både i lyset og mørket, i glæden og sorgen. Vær hos alle der føler sig ensomme og forladte. Gør vore hjerter åbne, og lad din kærlighed sprede sig som ringe i vandet.

Hjælp os, så vi ikke lukker os omkring os selv og kun søger vort eget. Hold din beskærmende hånd under os når vi snubler og falder.

Lad din Helligånd komme til os og fylde os, så vi kan se med taknemmelighedens øjne, og lad din overflod brede sig til hele verden.

Vi beder for Osvald og Aya Sofia som er blevet døbt i dag. Lad dem altid mærke, at de hører hjemme hos dig.

Vær med alle med ansvar i vort samfund, åben deres sind for samfundets svageste, så de ikke bliver glemt i mængden.

Hjælp os med mod og styrke til at gå frimodige ind i livet, så godt som vi nu engang formår.

Og giv os del i din uendelige nåde, og skænk os ved din elskede Søn Jesus Kristus del i dit Rige. Amen.

Meddelelser:

- Højmesse 9.30 v. Lone Dolmer
- Indsamling: Barnets blå hus
- Aflysning mindeandagt 26. juni.

Jeg vil bede jer rejse jer, og lad os med apostlen tilønske hinanden:

Vor Herre Jesu Kristi nåde

Og Guds kærlighed

Og Helligåndens fællesskab være med os alle.

Amen

